

Arrest

nr. 148 389 van 23 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 3 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten geboren te zijn te Koliebu op 21 november 1984 en van Ga origine te zijn. In 2004 verhuisde u naar Ashalaja. U speelde er voetbal in het Amasama district en mensen van Ashalaja nodigden u uit om bij hun team te spelen. Zo kwam u in contact met de chieft van Ashalaja, Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV), en wat later werkte u voor hem. U schilderde, streek, kuiste en hield zijn residentie proper. In januari 2009 werd Nii Awule echter de chieft van Ashalaja. In maart 2009 zond chieft Nii Awule mensen (landguards) om de chieft die u diende – Nii Solomon Obendey – te ontronen. Er was een strijd en u werd gewond aan de benen. U werd naar het ziekenhuis gebracht en nadien ging u naar de politie om een rapport op te stellen, wat ze deden. Verschillende daders werden gearresteerd, maar later weer vrijgelaten op borg. Nadat u uit het ziekenhuis werd ontslagen, ging u terug naar Ashalaja. U werd vanaf augustus 2009 tot augustus 2014

nog verschillende malen bedreigd met de dood door aanhangers van chieft Nii Awule. Nii Solomon Obendey besloot om op 16 augustus 2014 het 'Hommowo festival' te houden in Ashalaja. Opnieuw kwam het tot een confrontatie met aanhangers van chieft Nii Awule. Bij het gevecht werd Charles Kwao Mintah Addy, één van de zonen van Nii Adam Addy, gedood. De soldaten kwamen tussenbeide, schoten in de lucht en Nii Solomon Obendey en zijn volgelingen vluchtten weg. Nii Solomon Obendey raakte ook gewond bij de schietpartij en hij en verschillende van zijn volgelingen werden gearresteerd. Tijdens het rumoer belde de vrouw van Nii Solomon Obendey u op en ze vroeg u om documenten op te halen in het paleis van Nii Solomon Obendey. U deed dit en u nam er een bundel documenten betreffende landeigendommen mee. U zag hoe aanhangers van chieft Nii Awule het paleis van Nii Solomon Obendey platbrandden. Daarop vluchtte u – met de documenten – weg naar Pokuase, waar u grond had. Diezelfde nacht werd ook uw appartement te Ashalaja afgebrand door de landguards van Nii Awule en enkele soldaten. Ook na het incident op 16 augustus 2014 bleef u in Pokuase dreigetelefoons krijgen. De vrouw van Nii Solomon Obendey kwam naar Pokuase en nam de documenten die u uit het paleis redde, mee. U bleef anderhalve maand in Pokuase wonen, tot Nii Awule ook naar daar mensen zond. Ook politieagenten en soldaten kwamen met hen mee. U vluchtte naar een hotel in Labadi en u bleef daar twee weken. Via (G.W.) – een vertrouwenspersoon van Nii Solomon Obendey – kwam u aan documenten om het land te verlaten en op 16 oktober 2014 verliet u Ghana.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door enerzijds volgelingen van chieft Nii Awule en Nii Adam Addy en anderzijds de politie en de soldaten, en dit omdat u documenten betreffende landeigendommen uit het paleis van Nii Solomon Obendey had gehaald en aan zijn vrouw had gegeven, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende de chieft van Ashalaja, Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV), voor wie u beweerde te werken, en zijn entourage beperkt is.

U verklaarde dat u in 2004 in contact kwam met de chieft van Ashalaja, Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV), en u wat later werkte voor hem tot er zich op 16 augustus 2014 een incident voordeed (gehoor CGVS, p. 9-10).

Toen u gevraagd werd sinds wanneer Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV) chieft van Ashalaja is, gaf u vaag aan dat hij het was van voor u in Ashalaja was. Toen de vraag herhaald werd, ontweek u ze opnieuw door te stellen dat u sinds 2004 in Ashalaja was. Toen u daarop gevraagd werd of u dan niet weet sinds wanneer Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV) chieft van Ashalaja is, gaf u toe het niet te weten (gehoor CGVS, p.18-19). U gaf verder aan dat Nii Akwa chieft was voor Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV) en dat Nii Solomon Obendey chieft van Ashalaja werd na zijn dood. Wanneer dat was, weet u niet (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd of er ook een 'Nii Akwanor III' bestond, gaf u plots aan dat Nii Akwa Nii Akwanor III is en u hem kende als 'Samuel Addy' (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd of Nii Akwanor III ooit een conflict had met Nii Akwanor IV, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat in februari 2010 weldegelijk een chieftancy dispuut was te Ashalaja en dit tussen de zittende chieft Nii Akwanor III en de wezenlijke chieft Nii Akwanor IV. Niet alleen is het opmerkelijk dat u hiervan niet op de hoogte bent, het toont ook aan dat Nii Akwanor III – in tegenstelling tot uw verklaring – wél nog in leven was toen u in 2004 naar Ashalaja verhuisde. Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met het feit dat er in 2010 een incident was rond chieft Nii Akwanor IV en u vroeg er meer over te vertellen, gaf u aan er niets over te weten (gehoor CGVS, p.22). Toen u verder gevraagd werd of Nii Akwanor IV momenteel nog steeds de officiële chieft (van Ashalaja) is, gaf u aan van wel (gehoor CGVS, p.24). Toen de dossierbehandelaar aangaf dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Nii Akwanor IV werd afgezet tijdens een meeting, gaf u aan er niets van te weten. Toen de dossierbehandelaar verduidelijkte dat Nii Akwanor IV door de National House of Chiefs afgezet werd (zie administratief dossier) en u gevraagd werd wanneer deze vergadering plaatsvond, gaf u opnieuw aan er niets van te weten (gehoor CGVS, p.24).

Toen u gevraagd werd wat de naam van de vrouw van Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV) is, gaf u aan dat het 'Owie' is. Toen u gevraagd werd wat haar volledige naam is, gaf u aan dat ze haar Owie, de vrouw van de chieft, noemen (gehoor CGVS, p.16-17). Van iemand die tien jaar voor haar man werkte en van 'Owie' persoonlijk de opdracht kreeg documenten in het paleis te vergaren, documenten die ze volgens uw verklaringen ook persoonlijk bij u kwam ophalen, kan men verwachten

dat deze de volledige naam van deze persoon kent (gehoor CGVS, p.9-10, 16 en 23). Er dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende chieft Nii Solomon Obendey en zijn entourage erg beperkt is, wat ernstige vragen oproept bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas waarin u beweerde dat u tien jaar werkte voor Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV) en dat u – door uw activiteiten voor Nii Solomon Obendey problemen kende met enerzijds volgelingen van chieft Nii Awule en anderzijds de politie en de soldaten.

Verder is uw kennis betreffende de aanloop, de nasleep en de incidenten dd. 16 augustus 2014 zelf, beperkt en vaak incoherent met informatie waarover het CGVS beschikt.

U gaf aan dat Nii Awule reeds sinds 2009 de vijand is van Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV) (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd wat de volledige naam van Nii Awule is, ontweek u de vraag, door te stellen dat Nii Adam Addy hem de 'chieftaincy' gaf. Toen daarop de vraag herhaald werd, ontweek u eerst opnieuw de vraag om nadien te stellen zijn volledige naam niet te kennen (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd wie de belangrijke mensen zijn bij de clan van Nii Awule, gaf u aan het niet te weten, omdat u niet bij hen bent en u voegde eraan toe niets van hen te weten (gehoor CGVS, p.20).

U gaf verder aan dat Nii Solomon Obendey het festival / besprenkelen ook in 2013 deed, er geen incidenten waren en u aanwezig was tijdens de viering (gehoor CGVS, p.24). U verklaarde verder dat Nii Solomon Obendey besloot om op 16 augustus 2014 het 'Hommowo festival' te houden in Ashalaja (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd of het Hommowo festival in 2014 verboden was, ontweek tot driemaal toe de vraag door te stellen dat de chieft naar het kerkhof ging, maar dat er onderweg een incident plaatsvond, waarop iedereen vertrok (gehoor CGVS, p.17). Toen u later gevraagd werd wat de Amasaman District Assembly zei over het Hommowo festival 2014, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.24). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Amasaman District Assembly het Hommowo festival, naar aanleiding van het chieftaincy dispuut van vorig jaar, verbood en aangaf dat inwoners enkel in hun huis mochten vieren. Toen u er door de dossierbehandelaar op gewezen werd dat de Amasaman District Assembly het Hommowo festival verbood en u vroeg hoe 'uw' chieft Nii Solomon Obendey de mensen informeerde dat het festival toch zou plaatsvinden, ontweek u tot tweemaal toe de vraag door te stellen dat het festival van district naar district gaat en de mensen zo weten wanneer het aan hun district is (gehoor CGVS, p.24). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Nii Solomon Obendey via televisie aankondigde dat hij het 'traditionele besprenkelen van het voedsel' zou uitvoeren om aan te tonen dat hij de heersende chieft is. Toen de dossierbehandelaar u de term 'kpoikpoi' opwierp, gaf u aan dat u er nog nooit van hoorde (gehoor CGVS, p.25). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat het besprenkelen van Kpoikpoi het onderdeel van het Hommowo festival is dat enkel door de zittende chieft uitgevoerd mag worden, wat verboden was en het incident op 16 augustus 2014 mede uitlokte, kennis die u als beweerd werknemer van Nii Solomon Obendey die tijdens meerdere Hommowo festivals aanwezig beweerde te zijn, zou moeten bezitten.

Verder gaf u aan dat het op 16 augustus 2014, tijdens het 'Hommowo festival', tot een confrontatie kwam met aanhangers van chieft Nii Awule en bij het gevecht Charles Kwao Mintah Addy, één van de zonen van Nii Adam Addy, gedood werd en u voegde eraan toe dat het ook op het internet te vinden is bij het ingeven van de naam Charles Kwao Mintah Addy (gehoor CGVS, p.16).

Toen u gevraagd werd hoe oud Charles Kwao Mintah Addy is, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd hoeveel kinderen Charles Kwao Mintah Addy heeft, gaf u aan dat hij geen kinderen heeft (gehoor CGVS, p.20). Uit verschillende artikelen die op het internet te vinden zijn, blijkt dat Charles Kwao Mintah Addy 36 jaar oud is en hij 13 kinderen heeft (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd wat met Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV) gebeurde, gaf u aan dat hij neergeschoten werd, hij viel en hij – samen met enkele ouderen – door de soldaten gearresteerd werd en naar het Amasaman politiekantoor overgebracht werd (gehoor CGVS, p.21). Deze verklaringen betreffende de arrestatie van Nii Akwanor IV zijn echter frappant verschillend met informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd. Daaruit blijkt dat de politie op de scene vier mensen arresteerde, maar dat Nii Akwanor IV vluchtte met de wagen, hij nadien verder te voet vluchtte en zélf naar het Tesano Politiekantoor ging om klacht neer te leggen tegen de mensen die hem aanvielen. Nog volgens die informatie ging Nii Akwanor IV vervolgens naar het '37 Military Hospital', waar de politie hem arresteerde. Verder verklaarde u dat Nii Akwanor IV in het ziekenhuis van de politie verzorgd werd en u dit ook van zijn vrouw hoorde (gehoor CGVS, p.21 en p.23). Toen ter verduidelijking gevraagd werd wat de naam van dit ziekenhuis is, gaf u aan 'Police Hospital' en u verduidelijkte dat het van de Ghanese politie is. Toen daarop expliciet gevraagd werd of het niet het ziekenhuis van het leger was, gaf u opnieuw aan dat het ziekenhuis van de politie was en dat het leger een eigen ziekenhuis heeft, namelijk het '37 Military Hospital' (gehoor CGVS, p.23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd

gevoegd, blijkt dat Nii akwanor IV niet in het 'Police Hospital' verzorgd werd, zoals u herhaaldelijk beweerde, maar wel in het '37 Military Hospital', het ziekenhuis van het leger. Toen u gevraagd werd of er tijdens het incident van 16 augustus 2014 nog gewonden vielen, gaf u aan dat nog volgelingen van de chieft gewond raakten. Toen u gevraagd werd wie gewond raakte, gaf u aanvankelijk aan het niet te weten. Later gaf u aan dat twee mensen die u eerder noemde als arrestanten, ook gewond raakten (gehoor CGVS, p.23). Toen u gevraagd werd of mensen die betrokken waren bij de schietpartij op 16 augustus 2014 gearresteerd werden, gaf u aan dat Asafoatse Ankonu en Nii Shipi Attah gearresteerd werden, namen die niet teruggevonden werden als 'gearresteerd wegens betrokkenheid bij de schietpartij op 16 augustus 2014'. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat vier mensen gearresteerd werden op de scene en dat Nii Akwanor IV samen met Shadrack Tetteh, Ibrahim Baba en Joseph Tei beschuldigd werden van betrokkenheid bij de moord. Toen u gevraagd werd welke vier mensen gearresteerd werden en beschuldigd werden van betrokkenheid bij de moord, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.22). Ook toen u de naam van één van de mensen die beschuldigd werden van betrokkenheid bij de moord gegeven werd (Shadrack Tetteh) gaf u aan nooit van deze persoon gehoord te hebben (gehoor CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd of u de namen kende van de kinderen van Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV), gaf u aan dat de kinderen niet vaak naar de stad komen, omdat ze niets met de chieftaincy kwestie te maken willen hebben. U gaf aan dat één zoon wel regelmatig kwam en dat zijn naam Emmanuel Obendey is (gehoor CGVS, p.22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat volgens de onderzoekers één van de zonen van Nii Solomon Obendey – namelijk Joshua – Charles Kwao Mintah Addy doodde. Toen u met deze feiten geconfronteerd werd, gaf u aan er niets van te weten (gehoor CGVS, p.22). Toen u verder gevraagd werd of er iemand veroordeeld werd (voor de incidenten van 16 augustus 2014), ontweek u de vraag. Ook op de vraag of er reeds een proces plaatsvond tegen de verdachten, gaf u een ontwijkend antwoord. Toen u gevraagd werd wanneer een proces voorzien was, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.21-22).

Er dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende de aanloop, de nasleep en de incidenten dd. 16 augustus 2014 zelf, beperkt en vaak incoherent met informatie waarover het CGVS beschikt. Van een kandidaat vluchteling kan men bovendien redelijkerwijze verwachten dat hij zich informeert over de nasleep van zijn problemen. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk maakte deel uit te maken van de entourage van Nii Solomon Obendey, laat staan dat u aannemelijk maakte betrokken te zijn bij het conflict tussen Nii Solomon Obendey (stoolname Nii Akwanor IV) en Nii Awule en Nii Adam Addy. Er is dan ook geen enkele reden waarom de volgelingen van Nii Awule en Nii Adam Addy of de Ghanese overheid u persoonlijk zouden viseren.

Verder kan worden vastgesteld dat u betreffende uw reisweg vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde.

Zo verklaarde u dat (G.W.) een persoon contacteerde die documenten voor uw vlucht uit Ghana regelde, maar u had er geen idee van wie deze persoon was. U gaf aan dat de onbekende man met u mee reisde en dat u nooit enig document in eigen handen had toen u de grenscontroles in de luchthaven passeerde, maar dat de smokkelaar het woord voerde en de documenten bijhield. U beweerde verder dat er in de luchthaven van Brussel Nationaal geen controle was en u gewoon kon doorwandelen (gehoor CGVS, p.11-12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat op de luchthaven van Brussel Nationaal elke persoon zijn / haar identiteitsdocumenten individueel en persoonlijk moet laten controleren. (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd naar de naam en de foto die in het paspoort dat voor u gebruikt werd stonden, gaf u aan dat u het paspoort niet zag (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd naar de vliegtuigmaatschappij waarmee u reisde, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.11). U gaf aan dat er een transit was, maar waar deze plaatsvond, wist u evenmin (gehoor CGVS, p.11). Bovenstaande vaagheden en uw bewering dat u kon reizen zonder ooit een identiteitsdocument in uw handen te hebben gehad en noch de naam noch de foto in het paspoort kende, is onaannemelijk. Deze flagrante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden reiswijze zodat u niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Dit tast op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

De door u neergelegde faxkopie van uw gecertificeerde kopie van uw geboorteakte (Nr. 020103-9288-2014, dd. 4/12/2014) bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat de door u neergelegde faxkopie van uw gecertificeerde kopie van uw geboorteakte op 4/12/2014 afgeleverd werd door de Ghanese overheid. Het feit dat iemand bij de Ghanese autoriteiten uw geboorteakte aanvraag én verkreeg, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Bovendien leverde de Ghanese autoriteit dit document af, wat ze logischerwijze niet zou doen indien u daadwerkelijk gezocht werd. U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Bij de uiteenzetting van de feiten stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift als volgt:

"De verzoeker wenst er de volgende aanvullingen en correcties op aan te brengen:

De heer (M.Q.) is geboren te Korle-bu (Accra) in Ghana in een christen gezin op 21 november 1984 met de nationaliteit van Ghana en Ga van origine.

Zijn vader was schoolmeester, zoals blijkt uit de geboorteakte van de verzoeker (stuk 3). Hij werd ontslagen wegens een ernstig drankprobleem. De moeder van verzoeker is handelaar in voedingswaren. De verzoeker heeft 3 broers en 1 zus.

De verzoeker ging tot klas 6 naar school te Korle-gonno. Daarna was hij professioneel voetballer en zo ontmoette hij het stamhoofd Nii Solomon Obendey te Ashalaja, die de verzoeker als manusje van alles in dienst vanaf 2004.

De verzoeker bevestigt de chronologie van de gebeurtenissen zoals hij deze tijdens het gehoor bij DVZ heeft medegedeeld, met dien verstande dat niet duidelijk werd gerelateerd dat de verzoeker in 2009 werd gefolterd en gekwetst, waarvan hij vandaag nog sporen draagt, terwijl hij op 16 augustus 2014, mede dankzij zijn ervaring van 5 jaar vroeger, elke fysische confrontatie vermeed en vluchtte, waardoor hij nu niet gekwetst werd.

Dit betekent echter niet dat hij geen gevaar loopt indien hij zou terugkeren. Alleen dankzij zijn vlucht heeft hij zijn fysische integriteit kunnen bewaren.

Op 2 januari 2009 trachtten, tevergeefs, Nii Adam Addy en Nii Awule reeds Nii Solomon Obendey, af te zetten. Het is tijdens die gebeurtenis dat de verzoeker gewond werd en hij naar het ziekenhuis werd gebracht en er gedurende een zestal maanden werd verzorgd.

Als compensatie voor zijn schade werd toen aan verzoeker door Nii Solomon Obendey, ook gekend als Nii Akwanor IV, een eigendom gegeven te Ashalaja. (foto stuk 5).

De verzoeker is op 21 september 2009, te Accra, gehuwd met mevrouw (V.A.) die hij in Amasaman had leren kennen.

Op 2 april 2010 werd uit dit huwelijk een dochter geboren, (G.Q.), en op 16 juli 2012 een zoon, (M.J.Q.). Vanaf zijn ontslag uit het ziekenhuis in de zomer van 2009 werd de verzoeker niet alleen herhaaldelijk, doch onophoudelijk en gedurig bedreigd door (C.I.A.), (J.I.A.), (M.I.A.), (Jo.I.A.) en Charles Kwao Mintah Addy, allen aanhangers van chieft Nii Adam Addy Nawule.

Charles Kwao Mintah Addy werd, tijdens de geslaagde poging van Nii Adam Addy Nawule om de werkgever van verzoeker, Nii Akwanor IV, af te zetten, gedood. Sommige anderen werden gewond.

Anderzijds werd Nii Solomon Obendey tijdens deze gebeurtenis zelf gekwetst. Diens echtgenote, Owee, beter gekend onder Nii Ga (de vrouw van de chieft) vroeg aan verzoeker om een aantal documenten uit het paleis te redden. De verzoeker ging op deze vraag in. Diezelfde avond brandde het appartement van de verzoeker, in het paleis, uit.

Uit vrees, onder andere voor (C.I.A.), (J.I.A.), (M.I.A.), (D.I.A.) en (Jo.I.A.), de overlevende aanhangers van Nii Adam Addy Nawule, vluchtte de verzoeker naar Pokuase, in de buurt van Amasaman. Daar gaf hij, de dag nadien, de documenten aan Owee, die ze kwam halen. Ook daar werd hij op 20 of 21 september 2014 door de politie en de aanhangers van Nii Adam Addy Nawule opgespoord. Ook daar was hij niet veilig.

Op advies en met de hulp van (G.W.), die in de District Assembly werkt en aan wie de verzoeker had verteld wat er gebeurde, verliet de verzoeker zijn regio van herkomst. (G.W.) had aan de verzoeker bevestigd dat hij gezocht werd. Om de kost van de vlucht te betalen gaf de verzoeker de akte van zijn eigendom die hij in 2009 als schadevergoeding verkregen had, aan deze (G.W.).

De verzoeker vloog op 16 oktober 2014 met een mensensmokkelaar, die zijn naam niet wou zeggen, naar een andere luchthaven, waarschijnlijk in Europa. Vandaar landde hij met een andere vlucht van bijna 2 uur in Brussel.

De verzoeker werd op 10 december 2014 door de verwerende partij gehoord, met medewerking van een Nederlandsonkundige tolk aan wie de protection officer ook dikwijls de vraag moest herhalen om begrepen te worden.

Bij beslissing van het CGVS d.d. 30 januari 2015 werden aan de verzoekende partij de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire bescherming geweigerd (stuk 1).

Deze beslissingen werden aan de verzoekende partij ter kennis gebracht bij brief gedagtekend vrijdag 30 januari 2015 en die ze ten vroegste op 3 februari 2015 kan hebben ontvangen."

2.1.2. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de "correcte toepassing van de taalwetgeving en tolk".

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Doordat het CGVS op 10 december 2014 het gehoor liet verlopen door bemiddeling van een Nederlands onkundige tolk Ga / Engels terwijl in het dossier van de verwerende partij de schriftelijk beweerde weergave van het gehoor in het Nederlands wordt weergegeven.

De procedure in dit concreet dossier behoort tot de Nederlandse taalrol.

Het gehoorverslag is in het Nederlands opgesteld, taal die niet door de interviewer, noch door de tolk gebruikt werd. Dit verslag kan in die omstandigheden onmogelijk de trouwe weergave zijn van de vragen die werden gesteld en de antwoorden die werden gegeven tijdens het gehoor.

Op geen enkel ogenblik werd de verzoekende partij op voorhand ingelicht dat deze Nederlandse procedure in het Engels zou verlopen, terwijl het gehoorverslag na het gehoor niet voor opmerkingen werd voorgelezen.

De weigeringbeslissingen steunen ten onrechte op beweerde tegenstrijdigheden en onvolledigheden die de verwerende partij meent te ontdekken in het gehoorverslag van 10 december 2014.

Zoals blijkt uit de opmerkingen die de verzoeker heeft geformuleerd, kan het gehoorverslag niet geacht worden de nauwkeurige weergave te zijn van het gehoor en kan dus ook niet als basis dienen om de weigeringsbeslissing geldig te motiveren.

Het gehoorverslag dient uit de debatten te worden geweerd. De verzoeker vraagt opnieuw te worden gehoord door bemiddeling van een tolk Ga / Nederlands."

2.1.3. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48 en 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker meent dat hij weldegelijk heeft aangetoond dat zijn terugkeer naar zijn land van herkomst zijn leven, minstens zijn vrijheid, in gevaar zou stellen. De plaatselijke autoriteiten blijken niet in staat hem te beschermen tegen de gewelddaden van diegenen die zijn leven en zijn vrijheid in gevaar brengen, integendeel, zij dragen ertoe bij, aldus verzoeker.

Hij voert aan dat het niet abnormaal is dat hij, die geen politiek adviseur was, doch als "manusje van alles" werd aangeworven, niet op de hoogte is van de staatszaken en de geschiedenis van zijn werkgever en de koninklijke familie. Hij meent dat hij een duidelijk overzicht heeft gegeven van de gebeurtenissen van 2009 en van 16 augustus 2014 zoals hij ze heeft beleefd. Hij stelt dat verweerder ten onrechte de nadruk legt op beweerde aarzelingen, terwijl de vertaling zeer moeizaam verliep en sommige vragen herhaald moesten worden. Verder meent hij dat het niet abnormaal is dat hij als "manusje van alles" de echtgenote van Nii Akwanor IV aansprak met haar naam "Owee" of Nina. Hieruit mag volgens hem niet de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag worden afgeleid. Hij wijst er ook op dat hij weldegelijk een aantal namen opgaf van personen die hem bedreigden. Hij meent verder dat hij "als manusje van alles" niet geacht werd te weten of het festival toegelaten dan wel verboden was en verwijst dienaangaande nogmaals naar de moeizame vertaling. Vervolgens stelt hij dat het voor hem niet relevant was te weten hoe oud één van zijn belagers was en hoeveel kinderen die had. Hij wist alleen te vertellen dat informatie kon bekomen worden op het internet, omdat zijn jongere broer hem dit verteld heeft en hij zelf niet weet hoe hij het internet moet gebruiken. Vervolgens voert verzoeker aan dat de echtgenote van Nii Akwanor IV op zondag 17 augustus 2014 de documenten bij hem kwam halen

en hem vertelde dat haar echtgenoot in het politiehospitaal verbleef. Volgens hem is niet uitgesloten dat Nii Akwanor IV nadien naar een militair hospitaal werd overgebracht. Verzoeker acht dit een detail dat niet relevant is om de geloofwaardigheid van zijn relaas te appreciëren. Hij wijst er tevens op dat hij nooit beweerd heeft dat hij zag wie Charles Kwao Mintah Addy heeft doodgeschoten. Vanuit zijn verblijfplaats in België beschikt hij bovendien over weinig informatie over het verdere verloop van de gebeurtenissen in zijn regio van herkomst; wanneer hij met zijn echtgenote belt, gaat zijn belangstelling vooral naar haar gezondheid en deze van de kinderen en niet naar de verdere evolutie van het lot van de familie van zijn vroegere werkgever of hun belagers. Het asielcentrum beschikt volgens hem daartoe niet over de nodige middelen. Verder meent verzoeker dat verweerder er ten onrechte van uitgaat dat de grenscontroles op de luchthaven zo efficiënt zijn als ze zouden moeten zijn, in het bijzonder wat betreft passagiers die via een andere Europese luchthaven Brussel-Nationaal hebben bereikt. Tevens meent hij dat er geen reden is om te veronderstellen dat een familielid van verzoeker de geboorteakte niet zou hebben bekomen.

Volgens verzoeker tonen de sporen van mishandelingen en de bewijzen van blijvende opsporing weldegelijk aan dat hij geen andere keuze had dan te vluchten en niet veilig kan terugkeren naar zijn land van herkomst. De bestreden beslissing tast volgens hem ten onrechte het vermoeden van goede trouw aan. Verzoeker verwijst tevens naar aanbevelingen van UNHCR en stelt: *“Dat het hier wel degelijk gaat om gerechtvaardigde angst voor de agressieve en bedreigende houding en handelingen van de handlangers van het nieuw stamhoofd, met het gevolg dat de verzoekende partij niet kan rekenen op de legitieme bescherming van de plaatselijke autoriteiten en er integendeel het slachtoffer van is. Ook mensen die in hun land van herkomst niet effectief zouden vervolgd worden, maar een duidelijke en waarachtige angst hebben voor wat hen zou kunnen overkomen in geval van terugkeer, kunnen trouwens als vluchteling erkend worden.”*

2.1.4. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat verweerder de weigering van de subsidiaire bescherming niet degelijk motiveert. *“Omwille van de hierboven reeds aangehaalde redenen, zou de verzoekende partij zich in een ernstige toestand bevinden en zou zij een reëel risico lopen op ernstige schade indien zij naar het land zou terugkeren waar zij gewoonlijk verbleef.*

Moest de verzoekende partij, als burger van Ghana, terugkeren naar haar regio van herkomst, dan zou hij zich bevinden in een situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling aangezien hij aldaar steeds dreigt het slachtoffer te zijn van de zeer onstabiele situatie in de regio.

Zo'n situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling, die bedreigend is voor de bevolking – in casu een 30-jarige man van een regio kan voldoende zijn om tot de subsidiaire bescherming te kunnen besluiten.

Dat de achtergrondinformatie die in het dossier van de verzoekende partij door de verwerende partij werd verzameld en gelegd het tegendeel niet aantoonst en de verzoekende partij in de gegeven omstandigheden onmogelijk naar haar land van herkomst kan terugkeren.

Dat dit tot gevolg heeft dat aan alle voorwaarden voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet is voldaan.

Dat het CGVS overeenkomstig artikel 48/2 in ieder geval het statuut van subsidiaire bescherming had moeten toekennen aan de verzoekende partij.”

2.1.5. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van zijn geboorteakte (stuk 3), een kopie van zijn “bijlage 26” (stuk 4), een foto van zijn echtgenote en zijn kind op hun vroegere eigendom te Ashalaja (stuk 5) en twee internetartikelen (stukken 6 en 7).

2.1.6.1. Bij aangetekende zending van 17 juni 2015 bezorgt verzoeker aan de Raad volgende documenten: een geboorteakte d.d. 15 december 2014, een medisch getuigschrift d.d. 5 juli 2009 en de briefomslag waarmee deze documenten aan verzoeker werden verzonden.

2.1.6.2. Voormelde stukken hebben de Raad bereikt meer dan een maand na de sluiting der debatten. De verzoekende partij argumenteert niet of deze stukken de heropening der debatten noodzaakt. Aangezien deze documenten dateren van ruim voor de sluiting der debatten en niet aangetoond wordt dat verzoeker in de onmogelijkheid was deze stukken voor de sluiting der debatten bij te brengen, worden de documenten vermeld onder 2.1.6.2. niet meegenomen in het beraad.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel

door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van de “correcte toepassing van de taalwetgeving en tolk”, duidt verzoeker niet aan welke rechtsregel(s) of rechtsbeginsel(en) hij geschonden acht, noch op welke wijze deze geschonden zouden zijn. Deze schending wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg evenmin dienstig aangevoerd.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zijn kennis betreffende chieff Nii Solomon Obendey (Nii Akwanor IV) en zijn entourage beperkt is, (ii) zijn kennis betreffende de aanloop, de nasleep en de incidenten van 16 augustus 2014 beperkt is en niet in overeenstemming met de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’), (iii) hij vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn reisweg, (iv) de neergelegde faxkopie van zijn gecertificeerde geboorteakte slechts een zwakke aanwijzing van zijn identiteit vormt en het niet aannemelijk is dat deze door de Ghanese autoriteiten zou zijn afgeleverd op 4 december 2014 indien hij door deze autoriteiten gezocht werd, en (v) hij geen enkel begin van bewijs voorlegt van de ingeroepen vervolgingsfeiten of ter staving van zijn reisweg.

Waar verzoeker erop wijst dat de vertaling tijdens het gehoor op het CGVS moeizaam verliep omdat de tolk geen Nederlands sprak en het gehoorverslag in het Nederlands is opgesteld en bijgevolg geen nauwkeurige weergave van het gehoor kan zijn, dient opgemerkt dat artikel 51/4 van de vreemdelingenwet niet verhindert dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Engels, en zelf deels de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Verder verwijst verzoeker naar “*beweerde tegenstrijdigheden en onvolledigheden*”, doch hij duidt niet *in concreto* aan waar of wanneer er volgens hem een fout in de vertaling door de tolk of door de dossierbehandelaar zou zijn gebeurd. Dat een aantal vragen herhaald moesten worden, betekent niet noodzakelijk dat dit gebeurde omdat er vertaalproblemen waren. Bovendien verklaarde verzoeker zelf zowel bij aanvang als op het einde van het gehoor dat hij de tolk goed begreep (gehoorverslag CGVS, p. 2 en 27). Uit het door hem weergegeven feitenrelaas in het verzoekschrift blijkt dat dit, behoudens enkele elementen die op zich geen verband houden met de vluchtelingenstatus, overeenstemt met de feiten en datums zoals omschreven door verweerder in de bestreden beslissing. Verzoeker kan dan ook niet de motieven van de bestreden beslissing weerleggen door te wijzen op de moeizame vertaling tijdens het gehoor. Er kan dan ook niet worden ingegaan op zijn vraag om het gehoorverslag uit de debatten te weren, noch om opnieuw gehoord te worden door bemiddeling van een tolk Ga-Nederlands.

Verder stelt verzoeker dat zijn kennis over chieff Nii Akwanor IV en de incidenten van 14 augustus 2014 beperkt is omdat hij slechts het “manusje van alles” is en dat hij omwille van de gebrekkige middelen in het opvangcentrum niet in staat is zich vanuit België te informeren omtrent het verdere verloop van zijn beweerdde problemen. Er dient op gewezen dat redelijkerwijze van een kandidaat-vluchteling kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Dat de middelen in het opvangcentrum hiertoe gebrekkig zouden zijn, is een blote bewering, die op geen enkele manier gestaafd wordt. Bovendien, indien verzoeker aanvoert dat zijn leven in gevaar is omwille van de problemen betreffende chieff Nii Akwanor IV en hij hiertoe in België internationale bescherming vraagt, kan redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij zich terdege informeert met betrekking tot zijn beweerdde problemen. Dat hij slechts het “manusje van alles” was, is geen afdoende verklaring voor zijn gebrekkige kennis. Verzoeker verklaarde immers sinds 2004 reeds voor zijn chieff te werken (gehoorverslag CGVS, p. 9).

Waar verzoeker verder stelt dat uit het feit dat hij niet de volledige naam van de echtgenote van chieff Nii Akwanor IV kende, dat hij niet weet hoe oud één van zijn belagers was en hoeveel kinderen hij had en

dat hij niet precies het hospitaal kende waarnaar chief Nii Akwanor IV werd gebracht, niet de ongeloofwaardigheid van zijn relaas mag/kan worden afgeleid, dient erop gewezen dat verzoeker zichzelf het profiel aanmeet van vertrouweling van chief Nii Akwanor IV. Verzoeker werd er volgens zijn eigen verklaringen immers mee belast documenten uit het paleis te redden hetgeen op een nauwe band van vertrouwen duidt. Gelet op de jarenlange tewerkstelling van verzoeker bij de chief en de maatschappelijk hoge plaats die een chief inneemt binnen de Ghanese maatschappij, dient te worden aangenomen dat verzoeker een degelijke kennis zou kunnen aantonen omtrent de chief en diens familie. Verzoeker kan blijkbaar zelfs niet veel correct meedelen inzake de verhouding tussen Nii Akwanor III en Nii Akwanor IV (verzoekers werkgever).

Hierbij kan tevens worden opgemerkt dat verzoeker zelf uitdrukkelijk verklaarde dat chief Nii Akwanor IV naar het politiehospitaal werd gebracht en dat dit niet hetzelfde is als het legerhospitaal (gehoorverslag CGVS, p. 23). Nergens maakte hij melding van het feit dat diens echtgenote op 17 augustus 2014 zou gezegd hebben dat hij naar het politiehospitaal werd gebracht, zodat dit niet meer is dan een blote *post factum*-verklaring.

Waar verzoeker kritiek heeft op de informatie van verweerder in het administratief dossier met betrekking tot de grenscontroles op de luchthaven Brussel-Nationaal (zie map 'Landeninformatie'), brengt hij zelf geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Gelet op het post 9/11-tijdperk is het niet plausibel dat verzoeker zonder enige controle een luchthaven kan verlaten; minstens toont hij niet aan dat hij via een andere Europese luchthaven naar België reisde. Waar hij stelt dat er geen reden is om te veronderstellen dat een familielid van hem zijn geboorteakte niet zou hebben bekomen, dient erop gewezen dat de bestreden beslissing terecht opmerkt dat, wanneer verzoeker werkelijk gezocht zou worden door de Ghanese autoriteiten, deze autoriteiten dit document niet zouden afleveren.

Waar verzoeker verwijst naar de "*sporen van mishandelingen en de bewijzen van blijvende opsporing*", dient opgemerkt dat, gelet op de uitgebreide en pertinente motivering in de bestreden beslissing, blijkt dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde betrokkenheid bij chief Nii Akwanor IV, zijn entourage en zijn problemen. Daarnaast kan niet worden ingezien over welke "*bewijzen van blijvende opsporing*" verzoeker het heeft, aangezien er nergens in het administratief dossier, noch bij onderhavig verzoekschrift een document te vinden is waaruit blijkt dat verzoeker wordt opgespoord.

Verder kan niet worden ingezien op welke wijze het bijbrengen van zijn "bijlage 26" en het opnieuw bijbrengen van de kopie van zijn geboorteakte (verzoekschrift, stukken 3 en 4) de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Op de foto (verzoekschrift, stuk 5) is enkel een vrouw te zien met een klein kind, doch er valt niet uit af te leiden dat het om verzoekers echtgenote en kind zou gaan, noch waar deze foto genomen. Deze foto is dan ook niet van aard de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. De door verzoeker bijgebrachte internetartikelen (verzoekschrift, stukken 6 en 7) vermogen aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Het bijbrengen van deze informatie toont bovendien aan dat verzoeker zich wel degelijk had kunnen informeren.

Rekening houdend met het bovenstaande, komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing evenwel niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS